

Sygn. akt: I Ns 80/18

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: asesor sądowy M. S.

Protokolant: stażysta Rafał Kawka

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2019 r. w Chełmnie

na rozprawie

sprawy z wniosku L. R.

przy udziale M. R.

o zasiedzenie ruchomości

postanawia:

1. oddalić wniosek,
2. ustalić, że koszty postępowania ponosi wnioskodawca oraz uczestniczka postępowania, każdy zgodnie ze swoim udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca L. R., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o stwierdzenie, że nabył w drodze zasiedzenia prawo własności przyczepy transportowej typu (...), rok produkcji (...) nr podwozia (...) o dotychczasowym numerze rejestracyjnym B- (...).

W uzasadnieniu wniosku wskazane zostało, że wnioskodawca jest nieprzerwanym posiadaczem w dobrej wierze ww. przyczepy transportowej. Wszedł w jej posiadanie odpowiadając na ogłoszenie Państwowego Gospodarstwa Rolnego w K. w związku z wyzbywaniem się zużytego sprzętu rolniczego w (...) r. Przyczepa została wydana do rąk wnioskodawcy wraz z dokumentacją w postaci dowodu rejestracyjnego i książki pojazdu samochodowego nr (...). Wnioskodawca objął przyczepę w posiadanie w zniszczonym stanie. Wykonywał wobec niej wszelkie czynności, które wykonuje właściciel. Ponościł niezbędne nakłady na rzecz, dokonał jej kapitalnego remontu, ponosząc na ten cel znaczne wydatki. Ponościł również wszelkie ciężary związane z rzeczą. Wnioskodawca podkreślił, że jest posiadaczem samoistnym ww. przyczepy od ponad 30 lat.

Na rozprawie w dniu 15 stycznia 2019 r. wnioskodawca podtrzymał swoje stanowisko.

W dniu 15 stycznia 2019 r. wydano postanowienie w przedmiocie ogłoszenia o toczącym się postępowaniu. Ze względu na niewielką wartość ruchomości zaniechano dokonania ogłoszenia w prasie ogólnopolskiej. Na skutek ogłoszenia nie zgłosiły się żadne osoby zainteresowane.

Na rozprawie w dniu 11 czerwca 2019 r. do udziału w sprawie wezwano M. R. (żonę wnioskodawcy). Pełnomocnik wnioskodawcy zmodyfikował wniosek o stwierdzenie zasiedzenia ruchomości poprzez stwierdzenie, że zasiedzenie nastąpiło na rzecz małżonków M. i L. R..

Sąd ustalił, co następuje.

Państwowe Gospodarstwo Rolne w W. (dalej PGR w W.) w(...) r. zorganizowało przetarg na sprzedaż zużytego sprzętu rolniczego, m.in. będącego na stanie w miejscowości K.. G. przetarg był mechanizator zatrudniony w PGR. Przetarg odbywał się w ten sposób, że osoba zainteresowana zakupem sprzętu wyrażała chęć zakupu i płaciła cenę księgowej. W zamian otrzymywała dowód zapłaty za sprzęt, jak również dokumenty pojazdu m.in. dowód rejestracyjny. L. R. udał się na przetarg organizowany przez PGR w W. w (...)r. Zgłosił wolę zakupu przyczepy transportowej typu (...), rok produkcji (...) numer rejestracyjny (...), uścił cenę wynoszącą około 29.000 zł, otrzymał kwit zapłaty i zabrał przyczepę do domu. W momencie zakupu otrzymał dowód rejestracyjny przyczepy oraz książkę pojazdu samochodowego.

Dowód: dowód rejestracyjny – k. 13a, książka pojazdu samochodowego nr (...) – k. 13a, zeznania świadka L. S. – k. 43v (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:12:02-00:14:35, 00:17:34-00:18:25), zeznania świadka P.M. R. – k. 43v-44 (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:21:15-00:23:36), zeznania świadka K. R. – k. 44 (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:21:15-00:23:36), przesłuchanie M. R. – k. 44-44v (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:33:57-00:37:08), przesłuchanie L. R. – k. 44v (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:39:53-00:45:31, 00:50:57-00:53:35).

Pieniądze na zakup przyczepy pochodziły z majątku wspólnego wnioskodawcy i jego żony M. R..

Dowód: przesłuchanie M. R. – k. 44-44v (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:33:57-00:37:08), przesłuchanie L. R. – k. 44v (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:45:31-00:48:17).

Zakupiona przyczepa wymagała remontu. W(...)r. odnowione zostały boki przyczepy, dokonano wymiany hamulców oraz podłogi, wyremontowano również oświetlenie i podnośnik. Remont ten pochłonął ok 1/3 wartości ceny. W 2015 r. ponownie wymienione zostały boki przyczepy. W. kosztowała około 1.000 zł.

Dowód: zeznania świadka L. S. – k. 43v (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:15:47-00:17:21), zeznania świadka P.M. R. – k. 43v-44 (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:21:15-00:24:03), zeznania świadka K. R. – k. 44 (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:30:46-00:31:29), przesłuchanie M. R. – k. 44-44v (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:37:52-00:38:47), przesłuchanie L. R. – k. 44v (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:49:18-00:45:57, 00:53:35-00:55:11).

L. R. i M. R. posiadali zakupioną przyczepę nieprzerwanie od (...) r. i wykorzystywali ją przy pracach w gospodarstwie, pożyczali ją sąsiadom. Nikt nie rościł sobie praw do przyczepy.

Dowód: przesłuchanie M. R. – k. 44-44v (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:37:08-00:37:52, 00:39:23-00:39:53), przesłuchanie L. R. – k. 44v (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:48:17-00:49:18, 00:50:57-00:53:33).

L. R. próbował zarejestrować zmianę własności przyczepy we właściwym urzędzie komunikacyjnym, który na tamtą chwilę znajdował się w S., jednakże na skutek zagubienia przez niego faktury zakupu przyczepy rejestracja nie mogła zostać dokonana.

Dowód: przesłuchanie L. R. – k. 45 (protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:57:43-01:00:17).

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów oraz w oparciu o dowód z zeznań świadków L. S. (2) (k. 43v, protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:09:14-00:18:25), P. R. (k. 43v-44, protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:15:51-00:27:20) i K. R. (2) (k. 44, protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:27:20-00:33:09) oraz z przesłuchania wnioskodawcy L. R. (k. 44v, protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:39:53-01:00:17) i uczestniczki M. R. (k. 44-44v, protokół rozprawy z dnia 11-06-2019 r. 00:33:57-00:39:53).

Sąd dał wiarę dokumentom zgromadzonym w sprawie, ponieważ ich autentyczność nie budziła wątpliwości sądu.

Wątpliwości sądu pod kątem wiarygodności nie wzbudziły również dowody z zeznań świadków i z przesłuchania wnioskodawcy i uczestniczki postępowania wobec czego sąd odstąpił od szerszego ich uzasadniania i analizy.

Wnioskodawca wnosił o stwierdzenie na jego rzecz zasiedzenia rzeczy ruchomej w postaci przyczepy transportowej typu (...), rok produkcji (...), nr podwozia (...) o dotychczasowym numerze rejestracyjnym B- (...) wskazując, że od przeszło 30 lat posiada ww. rzecz w dobrej wierze. Po wskazaniu przez wnioskodawcę, że ruchomość została zakupiona za środki z majątku wspólnego L. R. i jego małżonki M. R. doszło do modyfikacji wniosku na żądanie stwierdzenia zasiedzenia przyczepy transportowej na rzecz małżonków M. i L. R..

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 174 § 1 k.c. posiadacz rzeczy ruchomej niebędący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada rzecz nieprzerwanie od lat trzech jako posiadacz samoistny, chyba że posiada w złej wierze.

Zasiedzenie stanowi pierwotny tytuł nabycia własności przez osobę nie posiadającą tytułu własności do rzeczy. Jest instytucją mającą usankcjonować trwający przez dłuższy czas stan faktyczny inny, niż wynika to ze stanu prawnego. Zasiedzenie polega na nabyciu prawa przez nieuprawnionego posiadacza wskutek faktycznego wykonywania tego prawa w ciągu oznaczonego w ustawie czasu. Co za tym idzie właściciel rzeczy nie może domagać się ustalenia swojego prawa własności w drodze zasiedzenia. Zgodnie z utrwalonym w judykaturze poglądem postanowienie o zasiedzeniu nie może zastępować braku tytułu. Jeżeli taki tytuł zaginął, możliwe jest tylko ustalenie przez sąd, jak przedstawia się w jego świetle stan własności (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1974 r., (...), LEX nr 7582; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 1964 r., (...), LEX nr 1673739).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, że wnioskodawca zakupił przyczepę transportową stanowiącą przedmiot niniejszego postępowania na skutek przetargu organizowanego przez PGR w W.. Uišcił cenę, zabrał przyczepę do swojego gospodarstwa rolnego i poddał ją renowacji. Przetarg był organizowany z udziałem pracowników PGR, głównoprowadzającym był mechanizator, a kwestiami finansowymi zajmowała się księgowka zatrudniona przez PGR. Wnioskodawca otrzymał dokumentację dotyczącą nabytej rzeczy ruchomej w postaci dowodu rejestracyjnego i książki pojazdu samochodowego. Przede wszystkim jednak otrzymał fakturę (czy też kwit sprzedaży jak to określał wnioskodawca), którą następnie zgubił, przez co nie był w stanie zarejestrować zmiany własności w odpowiednim urzędzie komunikacji.

Z powyższych rozważań wynika jednoznacznie, że wnioskodawca nabywając ruchomość w postaci przyczepy transportowej w przedstawionych powyżej okolicznościach stał się jej właścicielem wspólnie z małżonką, gdyż środki na zakup pojazdu pochodziły z ich majątku wspólnego. Sam fakt zgubienia faktury zakupu rzeczy nie pozbawia go przymiotu właściciela. Tym samym nie było możliwe stwierdzenie, że małżonkowie R. nabyli poprzez zasiedzenie własność przyczepy transportowej, byli bowiem już jej właścicielami nieprzerwanie od 1983 r.

Na marginesie wskazać należy, że nawet gdyby przyjąć, że PGR w W. nie był podmiotem uprawnionym do rozporządzania zakupioną przez wnioskodawcę i jego małżonkę przyczepą transportową, to doszło do spełnienia przesłanek z art. 169 § 1 k.c. i nabycia rzeczy z chwilą objęcia jej w posiadanie przez małżonków R.. Z art. 169 § 1 k.c. wynika bowiem, że jeżeli osoba nieuprawniona do rozporządzania rzeczą ruchomą zbywa rzecz i wydaje ją nabywcy, nabywca uzyskuje własność z chwilą objęcia rzeczy w posiadanie, chyba że działa w złej wierze. W niniejszej sprawie spełnione zostałyby dwie przesłanki wynikające ze wskazanej regulacji: wydanie rzeczy nabywcy i dobra wiara nabywcy w momencie objęcia rzeczy w posiadanie. Co do spełnienia pierwszej z przesłanek nie ma wątpliwości, natomiast dobra wiara nabywcy wynikała z faktu zawarcia umowy w ramach formalnie zorganizowanego przetargu obejmującego osoby zatrudnione w PGR w W. tj. mechanizatora i księgową.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie 1 postanowienia.

W pkt 2 sentencji postanowienia orzeczono o kosztach postępowania ustalając, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.